

Det blev i Forfatningskommissionen drøftet, om der ikke ved en Tilføjelse til Grundlovens § 70 kunde tilvejebringes en udtrykkelig Bestemmelse i Grundloven med Hensyn til det gamle Stridsspørgsmaal om *Domstolenes Prøvelsesret med Hensyn til Loves Grundlovsmæssighed*. Fra Justitsministerens Side blev det forsøgt at naa til Enighed gennem en Ordning, der udelukkede Prøvelsesretten, hvor Lovgivningsmagtens Opmærksomhed under et Forslags Behandling havde været henledt paa Spørgsmaalet om dets forfatningsmæssige Karakter, og der saaledes ved dets Gennemførelse — direkte eller indirekte — var taget Stilling dertil, medens man, hvor Spørgsmaalet maatte være undgaaet Lovgiverens Opmærksomhed eller det dog ikke havde været drøftet (maaske fordi man netop paa Grund af Sagens indviklede Beskaffenhed havde ønsket at henlægge den endelige Afgørelse til Domstolene), holdt Adgangen aaben for disse til at tage Sagen op. Et Ændringsforslag paa dette Grundlag vandt dog hverken Tilslutning fra Regeringspartierne eller Det konservative Folkeparti.

VII.

§ 71, 1ste Punktum = § 73 i Grdl. 1920: *Folkekirkens* Forfatning ordnes ved Lov. Hertil føjedes som 2det Punktum: »Ændringer vedrørende Kirkens indre Forhold kan kun gennemføres, efter at Forhandlinger derom er ført med Biskopperne.« Og som 2det Stykke: »De til Folkekirkens Brug henlagte Midler maa kun anvendes til kirkelige Formaal.«

Der blev i Kommissionen forhandlet om Ophævelse eller Ændring af Grundlovens § 73, men herom opnaaedes ikke Enighed. Der var imidlertid Enighed om, at Lovgivning om *Folkekirkens forfatningsmæssige Stilling* ikke bør ske, uden at Lejlighed er givet de bestaaende kirkelige Organer til at udtale sig om denne Lovgivning. Paa given Foranledning blev det desuden udtalt fra alle Sider, at de *Midler og Indtægter*, der er tillagt Folkekirken, ikke tænkes formindsket, medmindre saadant ved Lovgivningen om Folkekirkens Forhold maatte blive bestemt.

Folketingsudvalgets Flertal ønskede i selve Grundloven at fastslaa den Enighed, der var opnaaet i Kommissionen, og stillede derfor Ændringsforslag om at affatte Paragraffen som nys anført. I Bemærkningerne hertil udtalte Flertallet, at man ved Forslaget kun havde ønsket »at grundlovsfæste gældende Praxis«.

§§ 72—75 = §§ 74—77 i Grdl. 1920.